

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2004/48/EF
af 29 april 2004**

om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251², og

ud fra følgende betragtninger:

---

¹ EUT C 32 af 5.2.2004, s. 15.

² Europa-Parlamentets udtalelse af 9.3.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets afgørelse af 26.4.2004.

-
- (1) Virkeliggørelsen af det indre marked forudsætter ophævelse af restriktioner for den frie bevægelighed og forbud mod konkurrenceforvridning, og at der samtidig skabes et gunstigt miljø for innovation og investeringer. I den forbindelse er beskyttelsen af den intellektuelle ejendomsret en væsentlig faktor for et velfungerende indre marked. Beskyttelsen af den intellektuelle ejendomsret er vigtig ikke kun for at fremme innovation og kreativitet, men også for at forbedre beskæftigelsen og konkurrenceevnen.
  - (2) Beskyttelsen af den intellektuelle ejendomsret bør sikre, at opfindere og produktudviklere kan skaffe sig en rimelig indtægt af deres opfindelser eller frembringelser. Den bør desuden danne grundlag for den videst mulige udbredelse af værker, idéer og ny viden. Samtidig bør den ikke være til hinder for ytringsfriheden, den frie bevægelighed for information eller beskyttelsen af personoplysninger, bl.a. på internettet.
  - (3) Uden effektive midler til at sikre håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder mindskes interessen imidlertid for innovation og kreativitet, og investeringerne vil falde. Det er derfor nødvendigt at sikre, at de materielle regler om intellektuel ejendomsret, der i dag i høj grad henhører under den gældende fællesskabsret, reelt anvendes i Fællesskabet. I den henseende er midlerne til at sikre håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder afgørende for et velfungerende indre marked.

-
- (4) I international sammenhæng er alle medlemsstaterne samt Fællesskabet, for så vidt angår de områder, der hører under dets kompetence, bundet af aftalen om handelsrelaterede aspekter af intellektuelle ejendomsrettigheder ("TRIPs-aftalen"), der ved Rådets beslutning 94/800/EF¹ blev godkendt inden for rammerne af de multilaterale forhandlinger i Uruguay-rundens regi.
- (5) TRIPs-aftalen indeholder bl.a. bestemmelser om midler til håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, der udgør fælles, internationalt gældende regler, som anvendes i alle medlemsstater. Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes internationale forpligtelser, herunder deres forpligtelser i henhold til TRIPs-aftalen.
- (6) Der findes herudover internationale konventioner, som alle medlemsstaterne har tiltrådt, og som også indeholder bestemmelser om midler til håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder. Det gælder bl.a. Pariserkonventionen om beskyttelse af industriel ejendomsret, Bernerkonventionen til værn for litterære og kunstneriske værker og Romkonventionen om beskyttelse af udøvende kunstnere, fremstillere af fonogrammer samt radio- og fjernsynsforetagender.

---

¹ EFT L 336, af 23.12.1994, s. 1.

- (7) De høringer, som Kommissionen har foretaget vedrørende dette spørgsmål, viser, at der til trods for TRIPs-aftalen stadig er store forskelle medlemsstaterne imellem med hensyn til midlerne til håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder. Det varierer således betydeligt fra den ene medlemsstat til den anden, hvilke regler der gælder for de foreløbige foranstaltninger, der bl.a. træffes for at sikre bevismateriale, for udmåling af erstatning, og for behandling af sager med påstand om at bringe krænkelser af den intellektuelle ejendomsret til ophør. I visse medlemsstater findes der ikke foranstaltninger, procedurer og retsmidler som f.eks. retten til information og tilbagekaldelse for den krænkende parts regning af de omtvistede varer, der er bragt i handelen.
- (8) Forskellene mellem medlemsstaternes ordninger for håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder er til hinder for et velfungerende indre marked og gør det umuligt at sikre, at intellektuelle ejendomsrettigheder nyder ensartet beskyttelse på hele Fællesskabets område. Denne situation fremmer ikke den frie bevægelighed i det indre marked eller skaber et klima til fremme af sund konkurrence mellem virksomhederne.

- (9) De nuværende forskelle svækker ligeledes de materielle regler om intellektuel ejendomsret og splitter det indre marked på dette område. Det medfører, at erhvervslivet mister tilliden til det indre marked, og dermed at investeringerne i innovation og kreativitet falder. Krænkelserne af intellektuelle ejendomsrettigheder synes i stigende grad at have forbindelser til den organiserede kriminalitet. Udviklingen i brugen af internettet har skabt mulighed for øjeblikkelig global udbredelse af piratkopier. Effektiv håndhævelse af de materielle bestemmelser om intellektuel ejendomsret, bør sikres ved en specifik fællesskabsaktion. Indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger på dette område er således en væsentlig forudsætning for, at det indre marked fungerer tilfredsstillende.
- (10) Formålet med dette direktiv er indbyrdes at tilnærme lovgivningerne med henblik på at sikre et højt, ækvivalent og ensartet beskyttelsesniveau i det indre marked.
- (11) Dette direktiv har ikke til formål at fastsætte harmoniserede regler for retsligt samarbejde, for retternes kompetence, for anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, eller at behandle spørgsmålet om, hvilken lov der skal finde anvendelse. Disse områder er omfattet af generelle bestemmelser i fællesskabsretsakter, der i princippet også finder anvendelse på den intellektuelle ejendomsret.

- (12) Dette direktiv bør ikke berøre anvendelsen af konkurrencereglerne, særlig traktatens artikel 81 og 82. Foranstaltningerne i dette direktiv bør ikke anvendes til uretmæssigt at begrænse konkurrencen på en måde, der er i strid med traktaten.
- (13) Det er nødvendigt at fastlægge så bredt et anvendelsesområde for dette direktiv som muligt for at dække alle de intellektuelle ejendomsrettigheder, der er omfattet af fællesskabsbestemmelserne på dette område og/eller af de berørte medlemsstaters lovgivning. Dette er dog ikke til hinder for, at medlemsstaterne, hvis de ønsker det, af hensyn til nationale behov kan udvide bestemmelserne i dette direktiv til at omfatte illoyal konkurrence, herunder piratkopiering og tilsvarende aktiviteter.
- (14) Foranstaltningerne i artikel 6, stk. 2, artikel 8, stk. 1 og artikel 9, stk. 2, skal kun være obligatoriske i forbindelse med handlinger, der udføres i kommerciel målestok. Dette berører ikke medlemsstaternes mulighed for at anvende foranstaltningerne også i forbindelse med andre handlinger. Handlinger, der udføres i kommerciel målestok, er handlinger, der udføres med henblik på direkte eller indirekte økonomisk eller kommerciel gevinst; dette udelukker normalt handlinger, der udføres af slutforbrugerne, når de handler i god tro.

- (15) Dette direktiv bør ikke berøre de materielle regler om intellektuel ejendomsret, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger¹, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/93/EF af 13. december 1999 om en fællesskabsramme for elektroniske signaturer² og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked³.
- (16) Bestemmelserne i dette direktiv bør ikke berøre de særlige bestemmelser til håndhævelse af rettigheder og vedrørende undtagelser inden for ophavsret og beslægtede rettigheder, der er fastsat i fællesskabsinstrumenter, herunder især sådanne bestemmelser i Rådets direktiv 91/250/EØF af 14. maj 1991 om retlig beskyttelse af edb-programmer⁴ eller i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet.⁵

---

¹ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31. Ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

² EFT L 13 af 19.1.2000, s. 12.

³ EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1.

⁴ EFT L 122 af 17.5.1991, s. 42. Ændret ved direktiv 93/98/EØF (EFT L 290 af 24.11.1993, s. 9).

⁵ EFT L 167 af 22.6.2001, s. 10.

- (17) De foranstaltninger, procedurer og retsmidler, der fastlægges i dette direktiv, bør i hvert enkelt tilfælde fastsættes på en sådan måde, at der tages behørigt hensyn til det pågældende tilfældes specifikke karakteristika, herunder de særlige egenskaber ved den enkelte intellektuelle ejendomsret, og, når det er relevant, til krænkelsens forsætlige eller ikke-forsætlige karakter.
- (18) Disse foranstaltninger, procedurer og retsmidler bør kunne kræves anvendt ikke kun af rettighedshaverne, men også af personer, der i det omfang det er muligt efter og i overensstemmelse med den relevante lovgivning, har en direkte interesse og søgsmålsret, hvilket kan indbefatte faglige organisationer, der skal varetage forvaltningen af rettighederne eller forsvare de kollektive og individuelle interesser, de repræsenterer.
- (19) Da ophavsretten gælder fra det øjeblik, et værk er skabt, og ikke forudsætter formel registrering, er det hensigtsmæssigt at følge reglen i Bernerkonventionens artikel 15, hvori der fastsættes en formodning for, at ophavsmanden til et litterært eller kunstnerisk værk er den, hvis navn er anført på værket. En tilsvarende formodning bør gælde for indehaverne af beslægtede rettigheder, da det ofte er indehaveren af en beslægtet ret, som f.eks. en fonogramproducent, der vil forsøge at forsvare rettighederne og bekæmpe piratkopiering.

-
- (20) Da beviser er af altafgørende betydning for at fastslå en krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, bør det sikres, at der reelt er mulighed for at optage, fremlægge og sikre beviser. Procedurene bør tage hensyn til forsvarets rettigheder og sikre de nødvendige garantier, herunder beskyttelse af fortrolige oplysninger. Hvad angår krænkelse i kommerciel målestok er det også vigtigt, at domstolene i givet fald kan kræve finansielle og kommercielle dokumenter, herunder bankdokumenter, som er under den formodede krænkende parts kontrol, fremlagt.
- (21) Der findes i visse medlemsstater andre foranstaltninger, der skal sikre et højt beskyttelsesniveau, og disse bør være til rådighed i alle medlemsstater. Det gælder retten til information, der gør det muligt at indhente præcise oplysninger om de rettighedskrænkende varers eller tjenesteydelsers oprindelse og distributionskanaler samt om identiteten af tredjemænd, der måtte have deltaget i krænkelsen.
- (22) Det er også tvingende nødvendigt, at der fastsættes foreløbige foranstaltninger, som omgående kan bringe krænkelsen til ophør uden at afvente en afgørelse vedrørende realiteten, idet dette skal ske under iagttagelse af retten til forsvar, og idet det påses, at de foreløbige foranstaltninger afpasses efter omstændighederne i den konkrete sag, og idet der stilles den nødvendige sikkerhed til dækning af de omkostninger og det tab, der påføres modparten, hvis kravet viser sig at være grundløst. Disse foranstaltninger er især berettigede, når en forsinkelse vil påføre rettighedshaveren et uopretteligt tab.

-
- (23) Rettighedshaverne bør, uden at dette berører andre tilgængelige foranstaltninger, procedurer eller retsmidler, have mulighed for at anmode om, at der udstedes påbud over for medlemmænd, hvis tjenesteydelser anvendes af tredjemand til at krænke rettighedshaverens industrielle ejendomsret. Betingelser og procedurer for sådanne påbud bør fastsættes i medlemsstaternes nationale lovgivning. For så vidt angår krænkelser af ophavsret og beslægtede rettigheder er der allerede i direktiv 2001/29/EF indført en udstrakt grad af harmonisering. Artikel 8, stk. 3, i direktiv 2001/29/EF bør derfor ikke berøres af dette direktiv.
- (24) Afhængigt af den enkelte sag, og hvis omstændighederne tilsiger det, bør de foranstaltninger, procedurer og retsmidler, der skal indføres, omfatte prohibitive foranstaltninger med henblik på at forebygge yderligere krænkelser af de intellektuelle ejendomsrettigheder. Der bør desuden, i givet fald for den krænkendes parts regning, kunne iværksættes korrigerende foranstaltninger, som f.eks. tilbagekaldelse, endelig fjernelse fra handelen eller tilintetgørelse af de rettighedskrænkende varer, og hvis det er relevant, af de materialer og redskaber, der primært har været anvendt til at skabe eller fremstille varerne. Disse korrigerende foranstaltninger bør tage hensyn til tredjemands interesser, herunder navnlig forbrugere og privatpersoner, der har handlet i god tro.

-
- (25) I tilfælde, hvor en krænkelse er begået uforsætligt, og der ikke er udvist uagtsomhed, og hvor de i dette direktiv fastlagte korrigerende foranstaltninger eller påbud ville være uforholdsmæssigt bebyrdende, bør medlemsstaterne have mulighed for at bestemme, at der som alternativ i visse tilfælde kan ydes den krænkede part økonomisk kompensation. Hvis den kommercielle anvendelse af plagierede varer eller ydelsen af tjenester imidlertid er i strid med anden lovgivning end lovgivningen om intellektuel ejendomsret eller vil kunne skade forbrugerne, bør den pågældende anvendelse eller tjenesteydelse fortsat være forbudt.
- (26) Med henblik på at erstatte det tab, der er påført som følge af en krænkelse begået af en krænkende part, der vidste eller havde rimelig grund til at vide, at hans aktiviteter udgjorde en krænkelse, bør der ved udmålingen af erstatningen til rettighedshaveren tages hensyn til alle relevante aspekter som f.eks. rettighedshaverens tab af fortjeneste eller den krænkende parts uberettigede fortjeneste samt i givet fald det ikke-økonomiske tab, der er påført rettighedshaveren. Hvis det f.eks. er vanskeligt at bestemme størrelsen af det faktiske tab, kan erstatningen alternativt beregnes på grundlag af f.eks. de gebyrer og afgifter, som den krænkende part skulle have betalt, hvis han havde anmodet om tilladelse til at anvende den pågældende intellektuelle ejendomsrettighed. Formålet er ikke at indføre en pligt til at fastsætte en erstatning, der har karakter af straf, men at give mulighed for en erstatning på et objektivi grundlag, hvor der samtidig tages hensyn til rettighedshaverens udgifter til f.eks. påvisning og efterforskning af krænkelsen.

-
- (27) Med henblik på yderligere at afskrække en fremtidig krænkende part og fremme en øget bevidsthed hos den brede offentlighed er det hensigtsmæssigt at offentliggøre afgørelserne i sager om krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder.
- (28) Foruden de civilretlige og administrative foranstaltninger, procedurer og retsmidler, der fastlægges i dette direktiv, kan strafferetlige sanktioner også i visse tilfælde være et redskab til at sikre håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder.
- (29) Erhvervslivet bør deltage aktivt i kampen mod piratkopiering og varemærkeforfalskning. Udarbejdelsen af adfærdskodekser i de kredse, der er direkte berørt af problemerne, udgør et supplement til lovgivningen. Medlemsstaterne bør i samarbejde med Kommissionen tilskynde til udarbejdelse af adfærdskodekser i almindelighed. Kontrollen med fremstillingen af optiske diske, især ved hjælp af en identifikationskode, der påføres diske fremstillet i Fællesskabet, kan medvirke til at begrænse krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder i denne sektor, der i høj grad er offer for piratkopiering. Disse tekniske beskyttelsesforanstaltninger bør dog ikke misbruges til at beskytte markederne og forhindre parallelimport.
- (30) Med henblik på at fremme den ensartede anvendelse af dette direktiv bør der fastlægges ordninger for samarbejde og udveksling af oplysninger medlemsstaterne imellem og mellem medlemsstaterne og Kommissionen, navnlig ved oprettelse af et net af kontaktpersoner, der udpeges af medlemsstaterne, og ved regelmæssige rapporter, hvori anvendelsen af dette direktiv og effektiviteten af de foranstaltninger, de forskellige nationale organer træffer, evalueres.

- (31) Da målet for dette direktiv af de allerede anførte grunde bedst kan gennemføres på fællesplan, kan Fællesskabet træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (32) Dette direktiv er i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der bl.a. er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Direktivet har navnlig til formål at sikre, at den intellektuelle ejendomsret overholdes fuldt ud i overensstemmelse med chartrets artikel 17, stk. 2 –

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

Genstand og anvendelsesområde

Artikel 1

Genstand

Dette direktiv vedrører de foranstaltninger, procedurer og retsmidler, der er nødvendige for at sikre håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder. I dette direktiv omfatter udtrykket "intellektuelle ejendomsrettigheder" også industrielle ejendomsrettigheder.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Med forbehold af de midler, der er indført eller kan indføres i fællesskabslovgivningen eller i medlemsstaternes lovgivninger, for så vidt disse midler er gunstigere for rettighedshaverne, finder de i dette direktiv fastsatte foranstaltninger, procedurer og retsmidler anvendelse i overensstemmelse med artikel 3 på enhver krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder som fastsat i fællesskabsretten og/eller den pågældende medlemsstats nationale ret.
2. Dette direktiv berører ikke de særlige bestemmelser om håndhævelse af rettigheder og undtagelser, der er fastsat i fællesskabslovgivningen om ophavsret og ophavsretsbeslægtede rettigheder, særlig direktiv 91/250/EØF, navnlig artikel 7, og direktiv 2001/29/EF, navnlig artikel 2-6 og artikel 8.

3. Dette direktiv berører ikke:
- a) fællesskabsbestemmelserne med materielle regler vedrørende intellektuel ejendomsret, direktiv 95/46/EF, direktiv 1999/93/EF og direktiv 2000/31/EF i almindelighed, og artikel 12-15 i direktiv 2000/31/EF i særdeleshed
  - b) medlemsstaternes forpligtelser i henhold til internationale konventioner, navnlig TRIPs-aftalen, herunder forpligtelserne i relation til strafferetlige procedurer og sanktioner
  - c) medlemsstaternes nationale bestemmelser om strafferetlige procedurer eller sanktioner i forbindelse med krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder.

KAPITEL II

Foranstaltninger, procedurer og retsmidler

Afdeling 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 3

Almindelige bestemmelser

1. Medlemsstaterne fastsætter de foranstaltninger, procedurer og retsmidler, der er nødvendige for at sikre håndhævelsen af de intellektuelle ejendomsrettigheder, der er omfattet af dette direktiv. Disse foranstaltninger, procedurer og retsmidler skal være fair og rimelige, de må ikke være unødigt komplicerede eller udgiftskrævende, og de må ikke indebære urimelige frister eller medføre ugrundede forsinkelser.
2. Foranstaltningerne og retsmidlerne skal ligeledes være effektive, stå i et rimeligt forhold til krænkelsen og have afskrækkende virkning, og de skal anvendes på en sådan måde, at der ikke opstår hindringer for lovlig samhandel, og at der ydes garanti mod misbrug af dem.

Artikel 4

Personer berettiget til at anmode om anvendelse af foranstaltninger, procedurer og retsmidler

Medlemsstaterne anerkender:

- a) indehavere af intellektuelle ejendomsrettigheder i overensstemmelse med den lovgivning, der finder anvendelse
- b) alle andre personer, der har tilladelse til at anvende disse rettigheder, navnlig licenshavere, i det omfang det er muligt efter og i overensstemmelse med den lovgivning, der finder anvendelse
- c) organisationer til kollektiv forvaltning af intellektuelle ejendomsrettigheder, der efter reglerne er officielt anerkendt som berettigede til at repræsentere indehavere af intellektuelle ejendomsrettigheder, i det omfang det er muligt efter og i overensstemmelse med den lovgivning, der finder anvendelse
- d) faglige interesseorganisationer, der efter reglerne er anerkendt som berettigede til at repræsentere indehavere af intellektuelle ejendomsrettigheder, i det omfang det er muligt efter og i overensstemmelse med den lovgivning, der finder anvendelse

som personer, der kan anmode om anvendelse af de i dette kapitel omhandlede foranstaltninger, procedurer og retsmidler.

Artikel 5

Formodning om ophavs- eller ejendomsret

Ved anvendelse af de i dette direktiv omhandlede foranstaltninger, procedurer og retsmidler

- a) er det, for at ophavsmanden til et litterært eller kunstnerisk værk kan betragtes som ophavsmand og dermed være berettiget til at anlægge sag om krænkelse, indtil det modsatte er bevist, tilstrækkeligt, at den pågældendes navn er anført på værket på sædvanlig måde
- b) finder bestemmelserne i litra a) tilsvarende anvendelse på indehavere af ophavsretbeslægtede rettigheder for så vidt angår det beskyttede materiale.

Afdeling 2

Bevismateriale

Artikel 6

Bevismateriale

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente retslige myndigheder på begæring af en part, der har fremført et rimeligt tilgængeligt bevismateriale, der er tilstrækkeligt til at understøtte hans påstande, og som til støtte for sine påstande har angivet bevismateriale, som modparten har kontrol over, kan pålægge modparten at fremlægge det pågældende bevismateriale, under forudsætning af at fortrolige oplysninger beskyttes. I forbindelse med dette stykke kan medlemsstaterne fastsætte, at et rimeligt udvalg af et betydeligt antal kopier af et værk eller enhver anden beskyttet genstand af de kompetente retslige myndigheder anses for at være rimeligt bevismateriale.
2. På de samme betingelser træffer medlemsstaterne i tilfælde af en krænkelse i kommerciel målestok de nødvendige foranstaltninger til, at de kompetente retslige myndigheder, når det er hensigtsmæssigt, på begæring af en part kan kræve dokumenter med bankoplysninger samt finansielle og kommercielle oplysninger, som modparten har kontrol over, fremlagt, under forudsætning af at fortrolige oplysninger beskyttes.

Artikel 7

Foranstaltninger til sikring af bevismateriale

1. Medlemsstaterne sikrer, allerede inden behandlingen af en sag vedrørende realiteten påbegyndes, at de kompetente retslige myndigheder på begæring af en part, der har fremført et rimeligt tilgængeligt bevismateriale til støtte for sin påstand om, at hans intellektuelle ejendomsret er blevet krænket eller vil blive krænket, træffer afgørelse om, at der omgående skal iværksættes effektive foreløbige foranstaltninger med henblik på at sikre det relevante bevismateriale i forbindelse med den påståede krænkelse, under forudsætning af at fortrolige oplysninger beskyttes. Sådanne foranstaltninger kan omfatte en udførlig beskrivelse af de omtvistede varer med eller uden udtagning af prøver eller en beslaglæggelse af disse og, når det er hensigtsmæssigt, af de materialer og redskaber, der har været anvendt i fremstillingen og/eller distributionen af disse varer og af de hertil hørende dokumenter. Disse foranstaltninger træffes om nødvendigt uden at modparten høres, især hvis en forsinkelse vil kunne påføre rettighedshaveren et uopretteligt tab, eller hvor der foreligger en påviselig risiko for tilintetgørelse af bevismateriale.

Hvis der træffes foranstaltninger til sikring af bevismateriale, uden at modparten høres, underrettes de berørte parter straks efter, at foranstaltningerne er gennemført. En efterfølgende prøvelse under iagttagelse af høringsretten foretages på begæring af de berørte parter, således at det inden for en rimelig frist efter meddelelsen af foranstaltningerne kan afgøres, hvorvidt disse skal ændres, ophæves eller stadfæstes.

-
2. Medlemsstaterne sikrer, at foranstaltningerne til sikring af bevismateriale kan gøres betinget af, at rekvirenten stiller en tilstrækkelig sikkerhed eller tilsvarende forsikring med henblik på eventuel kompensation af det tab, der påføres rekviritus, jf. stk. 4.
  3. Medlemsstaterne sikrer, at foranstaltningerne til sikring af bevismateriale ophæves eller på anden måde ophører med at have virkning på begæring af rekviritus med forbehold af et eventuelt erstatningskrav, hvis rekvirenten ikke inden for en rimelig frist anlægger sag vedrørende realiteten ved den kompetente retslige myndighed; denne frist fastsættes af den retslige myndighed, der anordner foranstaltningerne, hvis det er muligt ifølge medlemsstatens lovgivning, eller, hvis det ikke er tilfældet, inden for en frist på højst 20 hverdage eller 31 kalenderdage, idet den længste frist benyttes.
  4. Hvis foranstaltningerne til sikring af bevismateriale ophæves eller bortfalder som følge af en handling eller undladelse fra rekvirentens side, eller hvis det efterfølgende konstateres, at der ikke forelå nogen krænkelse eller trussel om krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed, skal de retslige myndigheder have beføjelse til på begæring af rekviritus at pålægge rekvirenten at yde rekviritus passende erstatning for det tab, der er lidt som følge af disse foranstaltninger.
  5. Medlemsstaterne kan træffe foranstaltninger med henblik på at beskytte vidners identitet.

Afdeling 3

Ret til information

Artikel 8

Ret til information

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente retslige myndigheder i forbindelse med sager om krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed og som svar på en velbegrundet og forholdsmæssig afpasset begæring fra rekvirenten, kan pålægge den krænkende part og/eller enhver anden person at give oplysninger om oprindelsen af og distributionskanalerne for de varer eller tjenesteydelser, der krænker en intellektuel ejendomsrettighed, såfremt den pågældende:

- a) er fundet i besiddelse af de omtvistede varer i kommerciel målestok
- b) er fundet i færd med at anvende de omtvistede tjenesteydelser i kommerciel målestok

- c) er fundet i færd med at yde tjenester, der anvendes i de omtvistede aktiviteter, i kommerciel målestok eller
  - d) er blevet identificeret af den i litra a), b) eller c) omhandlede person som indblandet i produktion, fremstilling eller distribution af sådanne varer eller levering af sådanne tjenesteydelser.
2. De i stk. 1 nævnte oplysninger omfatter i givet fald:
- a) navn og adresse på producenter, fremstillere, distributører, leverandører og andre tidligere indehavere af varer eller tjenesteydelser samt på engros- og detailhandelsled
  - b) oplysninger om producerede, fremstillede, leverede, modtagne eller bestilte mængder og om den pris, der er opnået for de pågældende varer eller tjenesteydelser.

3. Stk. 1 og 2 finder anvendelse med forbehold af andre lovbestemmelser, der:
- a) tillægger rettighedshaveren en mere vidtgående ret til information
  - b) regulerer brugen af oplysninger meddelt i henhold til denne artikel i civile eller strafferetlige sager
  - c) omhandler erstatningsansvaret ved misbrug af retten til information
  - d) danner grundlag for at nægte at meddele oplysninger, som ville tvinge den i stk. 1 omhandlede person til at indrømme, at vedkommende selv eller en nær slægtning har deltaget i en krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed, eller
  - e) omhandler beskyttelsen af fortrolige kilder til information eller behandlingen af personoplysninger.

Afdeling 4

Foreløbige og retsbevarende foranstaltninger

Artikel 9

Foreløbige og retsbevarende foranstaltninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente retslige myndigheder på begæring af rekvirenten kan
  - a) udstede et foreløbigt påbud til en påstået krænkende part med henblik på at forhindre en nært forestående krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed eller midlertidigt og, i givet fald hvis det er muligt i henhold til national lovgivning, under trussel om tvangsbøder, forbyde en fortsættelse af den påståede krænkelse af den pågældende rettighed eller gøre denne fortsættelse betinget af, at der stilles sikkerhed for erstatning til rettighedshaveren; et foreløbigt påbud kan på de samme betingelser udstedes til en mellemmand, hvis ydelser anvendes af tredjemand til krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed; påbud udstedt over for en mellemmand, hvis tjenesteydelser bruges af en tredjemand til at krænke en ophavsrettighed eller beslægtet rettighed, er omfattet af direktiv 2001/29/EF

b) kræve beslaglæggelse eller aflevering af varer, der mistænkes for at krænke en intellektuel ejendomsrettighed for at forhindre, at de indføres i handelen eller omsættes.

2. I tilfælde af overtrædelser i kommerciel målestok sikrer medlemsstaterne, at de retslige myndigheder, hvis den forurettede part godtgør, at der foreligger omstændigheder, som kan vanskeliggøre inddrivelsen af erstatning, kan kræve arrest i den påståede krænkende parts løsørestande og faste ejendom, herunder indefrysning af bankkonti og andre fordringer. Med henblik herpå kan de kompetente myndigheder kræve fremlæggelse af dokumenter med bankoplysninger samt finansielle og kommercielle oplysninger eller passende adgang til de relevante oplysninger.

3. De retslige myndigheder skal, for så vidt angår de i stk. 1 og 2 omhandlede foranstaltninger, have beføjelse til at kræve, at rekvirenten fremlægger alt bevismateriale, som er rimeligt tilgængeligt, således at de med tilstrækkelig stor sikkerhed kan fastslå, at rekvirenten er rettighedshaveren, og at rettighedshaverens rettigheder krænkes, eller at en sådan krænkelse er nært forestående.

4. Medlemsstaterne sikrer, at de i stk. 1 og 2 omhandlede foreløbige foranstaltninger i givet fald kan træffes, uden at modparten høres, især hvis en forsinkelse vil påføre rettighedshaveren et uopretteligt tab. I så fald underrettes de berørte parter senest umiddelbart efter, at foranstaltningerne er gennemført.

En efterfølgende prøvelse under iagttagelse af høringsretten foretages på begæring af rekvisitus, således at det inden for en rimelig frist efter meddelelsen af foranstaltningerne kan afgøres, hvorvidt disse skal ændres, ophæves eller stadfæstes.

5. Medlemsstaterne sikrer, at de i stk. 1 og 2 nævnte foranstaltninger ophæves eller på anden måde ophører med at have virkning på begæring af rekvisitus, hvis rekvirenten ikke inden for en rimelig frist anlægger sag vedrørende realiteten ved den kompetente retslige myndighed; fristen fastsættes af den kompetente retslige myndighed, der anordner foranstaltningerne, hvis det er muligt efter medlemsstatens lovgivning, eller, hvis det ikke er tilfældet, inden for en frist på højst 20 hverdage eller 31 kalenderdage, idet den længste frist benyttes.

6. De kompetente retslige myndigheder kan gøre de foreløbige foranstaltninger i stk. 1 og 2 betinget af, at rekvirenten stiller tilstrækkelig sikkerhed eller tilsvarende forsikring med henblik på eventuel kompensation af det tab, der påføres rekviritus, jf. stk. 7.
7. Hvis de foreløbige foranstaltninger ophæves eller bortfalder som følge af en handling eller en undladelse fra rekvirentens side, eller hvis det efterfølgende konstateres, at der ikke forelå nogen krænkelse eller trussel om krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed, skal de retslige myndigheder have beføjelse til på begæring af rekviritus at pålægge rekvirenten at yde rekviritus passende erstatning for det tab, der er lidt som følge af disse foranstaltninger.

Afdeling 5

Foranstaltninger, der følger af en realitetsafgørelse

Artikel 10

Korrigerende foranstaltninger

1. Uden at det berører den erstatning, der skal udredes til rettighedshaveren som følge af krænkelsen, og uden nogen form for godtgørelse sikrer medlemsstaterne, at de kompetente retslige myndigheder på begæring af rekvirenten kan kræve, at der træffes passende foranstaltninger over for varer, som de har fastslået krænker en intellektuel ejendomsrettighed, og i påkommende tilfælde over for de materialer og redskaber, der primært har været anvendt til at skabe eller fremstille de pågældende varer. Disse foranstaltninger omfatter:

- a) tilbagekaldelse fra handelen
- b) endelig fjernelse fra handelen
- c) tilintetgørelse.

2. De retslige myndigheder beordrer disse foranstaltninger gennemført for rettighedskrænkerens regning, medmindre særlige grunde taler herimod.

3. Når en begæring om korrigerende foranstaltninger behandles, tages der hensyn til, at der skal være et forholdsmæssigt forhold mellem krænkelsens omfang og de beordrede retsmidler samt tredjemandes interesser.

Artikel 11

Påbud

Medlemsstaterne sikrer, at de retslige myndigheder, når der er truffet en retsafgørelse, som fastslår en krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed, kan udstede et påbud til den krænkende part med henblik på at forhindre fortsat krænkelse. Hvis det er muligt efter national lovgivning, pålægges der ved manglende overholdelse af et påbud i givet fald en tvangsbøde for at sikre, at påbuddet overholdes. Medlemsstaterne sikrer endvidere, at rettighedshaverne har mulighed for at ansøge om udstedelse af et påbud til en mellemmand, hvis tjensteydelser anvendes af tredjemand til at krænke en intellektuel ejendomsrettighed, jf. dog artikel 8, stk. 3, i direktiv 2001/29/EF.

Artikel 12

Alternative foranstaltninger

Medlemsstaterne kan bestemme, at de kompetente retslige myndigheder, når det er hensigtsmæssigt, og på begæring af den, der kan pålægges de i denne afdeling nævnte foranstaltninger, kan beordre betaling til den forurettede af en kontant godtgørelse i stedet for anvendelse af foranstaltningerne i denne afdeling, hvis denne person har handlet uforsætligt og ikke har udvist uagtsomhed, hvis gennemførelsen af de pågældende foranstaltninger ville skade ham uforholdsmæssigt meget, og hvis en kontant godtgørelse til den forurettede forekommer rimeligt tilfredsstillende.

Afdeling 6

Erstatning og sagsomkostninger

Artikel 13

Erstatning

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente retslige myndigheder på begæring af den forurettede pålægger den krænkende part, der vidste eller med rimelighed burde vide, at hans aktiviteter medførte en sådan krænkelse, at betale rettighedshaveren en erstatning, der står i rimeligt forhold til det tab, denne har lidt som følge af krænkelsen.

Når de retslige myndigheder fastsætter erstatningen,

- a) skal de tage hensyn til alle relevante aspekter, såsom negative økonomiske konsekvenser, herunder tabt fortjeneste, som den forurettede har lidt, den krænkende parts uberettigede fortjeneste, og, når det er hensigtsmæssigt, andre elementer end de økonomiske, f.eks. den ikke-økonomiske skade, rettighedshaveren har lidt som følge af krænkelsen

- b) eller de kan, som et alternativ til litra a), når det er hensigtsmæssigt, fastsætte erstatningen til et fast beløb på grundlag af elementer, der som minimum svarer til størrelsen af de gebyrer eller afgifter, som den krænkende part skulle have betalt, hvis han havde anmodet om tilladelse til at anvende den pågældende intellektuelle ejendomsrettighed.

2. I sager, hvor den krænkede part har krænket intellektuelle ejendomsrettigheder uden at vide det eller uden at have rimelig grund til at vide det, kan medlemsstaterne bestemme, at de retslige myndigheder kan træffe beslutning om tilbagebetaling af et overskud eller om betaling af en erstatning, der kan være fastsat på forhånd.

Artikel 14

Sagsomkostninger

Medlemsstaterne sikrer, at rimelige og forholdsmæssigt afpassede sagsomkostninger og andre udgifter, som den part, der har vundet sagen, har afholdt, som generel regel bæres af den part, der har tabt sagen, medmindre billighedshensyn taler imod dette.

Afdeling 7

Offentliggørelsesforanstaltninger

Artikel 15

Offentliggørelse af retsafgørelser

Medlemsstaterne sikrer, at de retslige myndigheder i søgsmål vedrørende krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder kan træffe afgørelse om, at der på begæring af rekvirenten og for den krænkende parts regning træffes passende foranstaltninger til formidling af information om afgørelsen, og at retsafgørelsen opslås og offentliggøres i sin helhed eller i uddrag. Medlemsstaterne kan give mulighed for yderligere offentliggørelsesforanstaltninger, der er afpasset efter de særlige forhold, herunder bekendtgørelse på en iøjnefaldende måde.

KAPITEL III

Sanktioner anvendt af medlemsstaterne

Artikel 16

Sanktioner anvendt af medlemsstaterne

Med forbehold af de i dette direktiv fastsatte civilretlige og administrative foranstaltninger, procedurer og retsmidler kan medlemsstaterne anvende andre hensigtsmæssige sanktioner, når intellektuelle ejendomsrettigheder er blevet krænket.

KAPITEL IV

Adfærdskodekser og administrativt samarbejde

Artikel 17

Adfærdskodekser

Medlemsstaterne tilskynder til:

- a) at erhvervssammenslutninger og -organisationer på fællesskabsplan udarbejder adfærdskodekser, som bidrager til håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder, bl.a. ved at anbefale, at der på optiske diske anvendes en kode til identifikation af fabrikanten
- b) at Kommissionen får tilsendt udkast til adfærdskodekser på nationalt plan og fællesskabsplan og eventuelle evalueringer af anvendelsen af disse adfærdskodekser.

Artikel 18

Evaluering

1. Tre år efter den i artikel 20, stk. 1, fastsatte dato sender hver medlemsstat Kommissionen en rapport om gennemførelsen af dette direktiv.

På grundlag af disse rapporter udarbejder Kommissionen en rapport om anvendelsen af dette direktiv, herunder en evaluering af effektiviteten af de foranstaltninger, der er truffet, og en vurdering af direktivets virkninger for innovation og udvikling af informationssamfundet. Denne rapport fremsendes til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg. Den ledsages eventuelt og hvis det er nødvendigt under hensyn til udviklingen i fællesskabsretten af forslag til ændringer af dette direktiv.

2. Medlemsstaterne hjælper og bistår Kommissionen i det omfang, det er nødvendigt, ved udarbejdelsen af den i stk. 1, andet afsnit, nævnte rapport.

Artikel 19

Udveksling af oplysninger og kontaktpersoner

For at fremme samarbejde, herunder udveksling af oplysninger, medlemsstaterne imellem og mellem medlemsstaterne og Kommissionen udpeger hver medlemsstat en eller flere nationale kontaktpersoner vedrørende spørgsmål i forbindelse med gennemførelsen af de foranstaltninger, der er omhandlet i dette direktiv. Den meddeler navn og adresse på disse nationale kontaktpersoner til de øvrige medlemsstater og Kommissionen.

KAPITEL V

Afsluttende bestemmelser

Artikel 20

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den ...^{*}. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

---

* Fireogtyve måneder efter vedtagelsen af dette direktiv.

Artikel 21

Ikrafttrædelse

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 22

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 29.4.2004.

På Europa-Parlamentets vegne

P. COX

Formand

På Rådets vegne

M. McDOWELL

Formand